Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTES ELEANORAS ŠARPSTONES
[*ELEANOR SHARPSTON*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2019. gada 26. martā [1]

Lieta C-249/18

Staatssecretaris van Financiën,
piedaloties
CEVA Freight Holland BV

(*Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Kopienas Muitas kodekss – 78. pants – Muitas deklarāciju pēcmuitošanas pārbaude – Muitas nodokļi, kurus uzliek ievestajām precēm pēc muitas dienestu veiktās pārskatīšanas – Deklarētāja veiktais muitas deklarācijā ievadītās preču vērtības grozījums – Noilguma termiņa beigu noteikšana atbilstoši 221. pantam

1. Šis *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulu (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi [2], ar kuru nosaka tiesisko regulējumu attiecībā uz muitas noteikumiem un procedūrām Savienības muitas teritorijā. Tā pamatā ir strīds starp *CEVA Freight Holland B.V.* (turpmāk tekstā – "*CEVA Freight*") un Nīderlandes muitas iestādēm par prasībām piedzīt muitas nodokļus pēc *CEVA Freight* muitas deklarācijas pārskatīšanas.

2. Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa lūdz norādījumus par to, kā interpretēt Muitas kodeksa 78. pantu attiecībā uz muitas deklarāciju pēcmuitošanas pārbaudi. Otrais jautājums attiecas uz Muitas kodeksa 221. panta interpretāciju un to, vai tas, kad izbeidzas kodeksā paredzētais trīs gadu termiņš, ir jānosaka atbilstoši Savienības vai valsts tiesībām.

Muitas kodekss

3. 4. pantā ir definēti šādi termini:

"3. "Muitas dienesti" nozīmē dienestus, kuru pienākumos ir muitas noteikumu piemērošana.

[..]

1 Oriģinālvaloda – angļu.

2 Padomes regula (1992. gada 12. oktobris) (OV 1992, L 302, 1. lpp.). Regula ir vairākkārt grozīta – faktu rašanās laikā spēkā bija redakcija, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembris) (OV 2006, L 363, 1. lpp.). Šo instrumentu turpmāk secinājumos saukšu par "Muitas kodeksu" vai "1992. gada Muitas kodeksu". Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 450/2008 (2008. gada 23. aprīlis), ar ko izveido Kopienas Muitas kodeksu (Modernizētais muitas kodekss) (OV 2008, L 145, 1. lpp.), stājās spēkā 2008. gada 4. jūnijā. Tomēr ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar kuru izveido Savienības muitas kodeksu ("2013. gada Muitas kodekss"), Regula Nr. 450/2008 tika atcelta un aizstāta, pirms tā kļuva piemērojama.

9. "Muitas parāds" nozīmē personas pienākumu samaksāt ievedmuitas nodokļu summu (izvedmuitas parāds) vai izvedmuitas nodokļu summu (izvedmuitas parāds), kas piemērojams atsevišķām precēm saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas noteikumiem.

[..]

12. "Parādnieks" nozīmē jebkuru personu, kam ir saistība samaksāt muitas parādu.

[..]

16. "Muitas procedūra" nozīmē:

a) laišanu brīvā apgrozībā

[..]

17. "Muitas deklarācija" nozīmē darbību, ar kuru persona noteiktajā veidā un kārtībā paziņo par savu vēlmi precēm piemērot noteiktu muitas procedūru.

18. "Deklarētājs" nozīmē personu, kas aizpilda muitas deklarāciju savā vārdā, vai personu, kuras vārdā tiek aizpildīta muitas deklarācija.

[..]

20. "Preču izlaišana" nozīmē darbību, ar kuru muitas dienesti atļauj izmantot preces tiem nolūkiem, kas paredzēti muitas procedūrā, kura tām tiek piemērota.

[..]"

4. II sadaļa attiecās uz faktoriem, uz kuru pamata piemēroja pasākumus – piemēram, importa nodevas – attiecībā uz precēm. 20. pantā bija paredzēts, ka nodokļu parāda rašanās gadījumā likumā noteikto muitas nodokļu pamats ir Savienības muitas tarifs. 28. pantā bija noteikts, ka 3. nodaļas noteikumi paredz muitas vērtību, kas tostarp attiecas uz Savienības muitas tarifa piemērošanu. Šīs nodaļas 29. pantā bija paredzēts, ka "ievestu preču muitas vērtība līdzinās darījuma vērtībai", tātad "cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm, pārdodot tās izvešanai uz [Savienības] muitas teritoriju", kas vajadzības gadījumā tiek precizēta" [3].

5. Par parasto muitas kārtību 62. pantā bija teikts, ka deklarācijas ir jāiesniedz rakstiski, izmantojot veidlapu. Deklarācijas ir jāparaksta, un tajās jāiekļauj informācija, kas nepieciešama, lai īstenotu muitas procedūru, kurai konkrētās preces ir deklarētas.

6. Saskaņā ar 65. pantu deklarētājs varēja grozīt deklarāciju pēc tās pieņemšanas muitā, ar nosacījumu, ka deklarētājs nav lūdzis atļauju grozīt deklarāciju pēc tam, kad muitas iestādes ir veikušas noteiktus pasākumus, piemēram, ir atlaidušas attiecīgās preces [4].

7. 78. pantā bija noteikts:

"1. Pēc preču atlaišanas muitas dienesti var pēc sava ieskata vai pēc deklarētāja lūguma izdarīt deklarācijā labojumus.

3 32. un 33. pantā izklāstīti daži iespējamie precizējumi cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par preču vērtēšanu saskaņā ar Muitas kodeksu.

4 Iepriekš Muitas kodeksa 65. pantā iekļautie noteikumi bija atspoguļoti Padomes Direktīvas 79/695/EEK (1979. gada 24. jūlijs) par procedūru saskaņošanu preču laišanai brīvā apgrozībā (OV 1979, L 205, 19. lpp.) 6. pantā.

2. Pēc preču atlaišanas, lai pārliecinātos par deklarācijas datu pareizību, muitas dienesti var pārbaudīt tirdzniecības dokumentus un datus par attiecīgo preču ievešanu un izvešanu vai sekojušajām tirdznieciskām darbībām ar šīm precēm. Šādas pārbaudes var izdarīt deklarētāja vai jebkuras citas personas telpās, kas minētajās darbībās tieši vai netieši iesaistīta sakarā ar savu komercdarbību, vai pie jebkuras citas personas, kuras valdījumā komercdarbības vajadzībām atrodas minētie dokumenti un ziņas. Šie dienesti var arī pārbaudīt preces, ja tās joprojām ir iespējams tiem uzrādīt.

3. Ja deklarācijas pārskatīšanas rezultātā vai pēcmuitas pārbaudē atklājas, ka attiecīgās muitas procedūras noteikumi ir piemēroti, pamatojoties uz nepatiesu vai nepilnīgu informāciju, muitas dienesti saskaņā ar pastāvošajiem noteikumiem veic pasākumus, kas nepieciešami, lai stāvokli izlabotu, ņemot vērā tiem pieejamo jauno informāciju" [5].

8. 79. pantā bija paredzēts, ka laišana brīvā apgrozībā precēm, kas ražotas ārpus Savienības, piešķir tādu pašu statusu kā Savienības precēm noteiktais.

9. Saskaņā ar 221. pantu:

"1. Muitas nodokļa summu, tiklīdz tā iegrāmatota, dara zināmu parādniekam saskaņā ar attiecīgajām procedūrām.

2. Ja maksājamā muitas nodokļa summa ir iegrāmatota muitas deklarācijā zināšanai, muitas dienesti var noteikt, ka summa nav jādara zināma saskaņā ar 1. punktu, ja vien norādītā nodokļa summa neatbilst šo dienestu noteiktajai summai.

Neskarot 218. panta 1. punkta otrās daļas piemērošanu, ja izmanto iepriekšējā daļā minēto iespēju, preču atlaišana, ko veic muitas dienesti, ir līdzvērtīga iegrāmatotās muitas nodokļa summas paziņošanai parādniekam.

3. Paziņošana parādniekam nav vajadzīga pēc triju gadu termiņa izbeigšanās, skaitot no muitas parāda rašanās dienas. Šo termiņu var pārtraukt uz pārsūdzības procesa laiku, sākot no brīža, kad ir iesniegta pārsūdzība 243. panta nozīmē." [6]

Komisijas Regula (EEK) Nr. 2454/93

10. Regulas Nr. 2454/93 [7] 147. pantā bija noteikts:

"1. Piemērojot Kodeksa 29. pantu, faktu, ka preces, kuras ir pārdošanas darījuma priekšmets, deklarē laišanai brīvā apgrozībā, uzskata par adekvātu liecību, ka preces pārdotas izvešanai uz Kopienas muitas teritoriju. Tādu liecību izmanto arī gadījumos, kad pirms vērtēšanas notikušas vairākas pārdošanas; tādos gadījumos, ievērojot 178.–181. pantu, par pamatu vērtēšanai var ņemt katru cenu, kas rodas pēc tādas pārdošanas.

[..]" [8]

5 Pirms muitas tiesību aktu grozījumiem, kuri tika iekļauti 1992. gada Muitas kodeksā, nebija nekādu tiesību aktu noteikumu, kas atspoguļotu Muitas kodeksa 78. panta saturu.

6 243. pantā bija noteikts, ka ikvienai personai ir tiesības pārsūdzēt muitas dienestu lēmumu, kas attiecas uz tiesību aktu muitas jomā piemērošanu un viņu skar tieši un individuāli.

7 Regula (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 (OV 1993, L 253, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – "Īstenošanas regula"). Šī regula tika atcelta no 2016. gada 30. aprīļa ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/481 (2016. gada 1. aprīlis) (OV 2016, L 87, 24. lpp.).

8 178.–181. pants attiecās uz deklarācijas datiem un dokumentiem, kas jāiesniedz.

Faktiskie apstākļi, procedūra un prejudiciālie jautājumi

11. *CEVA Freight* ir muitas aģentūra un tāpēc savā vārdā un uz sava rēķina aizpilda deklarācijas par laišanu brīvā apgrozībā. Laikposmā no 2010. gada 1. marta līdz 31. oktobrim *CEVA Freight* aizpildīja daudzas deklarācijas par dažādu mediju atskaņotāju modeļu laišanu brīvā apgrozībā (turpmāk tekstā – "apstrīdētās deklarācijas"). *CEVA Freight* klasificēja minētās preces atbilstoši divām muitas pozīcijām (8471 70 50 un 8517 62 00), un abas ļāva attiecīgajām precēm piemērot atbilstīgu nodokļa nulles likmi. Tādējādi muitas iestādes izlaida mediju atskaņotājus, neuzliekot ievedmuitas nodokļus.

12. 2011. gadā muitas iestādes veica apstrīdēto deklarāciju pārbaudi. Pārbaužu rezultātā tika nolemts, ka mediju atskaņotāji būtu jāklasificē citā muitas apakšpozīcijā (8521 90 00), piemērojot atbilstīgu nodokļa likmi 13,9 % apmērā.

13. Ar 2013. gada 22. februāra vēstuli muitas iestādes paziņoja *CEVA Freight* par nodomu piedzīt nesamaksātos muitas nodokļus. Lai veiktu pēcmuitošanas nodokļu piedziņu, muitas iestādes noteica mediju atskaņotāju vērtību, par pamatu ņemot *CEVA Freight* agrāk norādītās cenas – tās bija cenas, par kurām attiecīgie uzņēmumi pārdeva atskaņotājus Savienībā. 2013. gada 27. februārī iestādes saņēma atbildi no *CEVA Freight*, kurā bija lūgts samazināt preču vērtību muitas vajadzībām. *CEVA Freight* apgalvoja, ka mediju atskaņotāju vērtība būtu jānosaka, pamatojoties uz zemāku darījuma cenu, ko bija piemērojis to ražotājs Āzijā. Minētā prasība tika pamatota ar Muitas kodeksa 78. pantu.

14. Ar 2013. gada 28. februāra vēstuli muitas iestāde informēja *CEVA Freight*, ka, tā kā muitas parāda atmaksāšanas termiņš (saskaņā ar 2013. gada 22. februāra vēstuli) varētu beigties, bija nepieciešams izdot maksājumu pieprasījumus saistībā ar apstrīdētajām deklarācijām. Vēstule tika izsūtīta tajā pašā dienā, un *CEVA Freight* to saņēma 2013. gada 4. martā.

15. *CEVA Freight* apstrīdēja prasību veikt maksājumu un vēlreiz lūdza samazināt konkrēto preču muitas vērtību, pamatojoties uz Muitas kodeksa 78. pantu. Muitas iestādes noraidīja *CEVA Freight* lūgumu, pamatojoties uz to, ka: i) iesniedzot deklarāciju, *CEVA Freight* bija izdarījusi apzinātu izvēli starp divām cenām, un gan vienu, gan otru varēja izmantot, lai noteiktu preču vērtību muitas vajadzībām; ii) *CEVA Freight* muitas deklarācijās norādītās cenas bija pareizas un iii) Muitas kodeksa 78. pants neparedz deklarētājiem iespēju pārskatīt un vēlāk mainīt ievešanas deklarācijā ievadīto informāciju, ja vien tā nav nepareiza vai nepilnīga.

16. *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa) uzskatīja, ka cena, kuru *CEVA Freight* bija izvēlējusies norādīt kā mediju atskaņotāju vērtību, bija nesaraujami saistīta ar kļūdu, kas ieviesusies preču muitas klasifikācijā. Šī izvēle bija "nepatiesa informācija" Muitas kodeksa 78. panta 3. punkta izpratnē. Tiesa attiecīgi lēma, ka muitas dienestiem jāpārskata lēmums par to, vai *CEVA Freight* varētu grozīt apstrīdētās muitas deklarācijas. Šī tiesa arī lēma, ka trīs gadu termiņš, kura laikā saskaņā ar Muitas kodeksa 221. panta 3. punktu jāpaziņo muitas parāds, *CEVA Freight* gadījumā nav beidzies, jo, nosakot laiku, kad veikta paziņošana parādniekam, svarīgs ir datums, kurā muitas iestādes nosūta maksājumu pieprasījumu (2013. gada 28. februāris), nevis datums, kurā šie pieprasījumi tika saņemti (2013. gada 4. marts) [9].

17. Muitas iestādes ar apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā lūdz atcelt šo nolēmumu pēc būtības, un minētā tiesa lūdz norādījumus par šādiem jautājumiem:

"1) Vai [Muitas kodeksa] 78. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka deklarētājs, veicot iegrāmatošanu, vēlāk, atsaucoties uz [Īstenošanas regulas Nr. 2454/93] 147. panta 1. punkta otro daļu, var izvēlēties citu, zemāku importēto preču darījuma cenu, lai samazinātu muitas parādu?

9 Skat. šo secinājumu 46. punktu.

2. a) Vai attiecībā uz [Muitas kodeksa] piemērošanu tā brīža, kad ir notikusi paziņošana parādniekam, noteikšana ir Savienības tiesību jautājums?

2. b) Ja uz 2.a) jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai [Muitas kodeksa] 221. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka muitas nodokļa parādniekam tajā minētais paziņojums ir jāsaņem trīs gadu laikā pēc muitas parāda rašanās brīža, vai arī pietiek ar to, ka paziņojums muitas nodokļa parādniekam šajā termiņā ir ticis nosūtīts?"

18. Rakstveida apsvērumus iesniedza *CEVA Freight*, Nīderlandes un Spānijas valdības un Eiropas Komisija. Šie paši lietas dalībnieki piedalījās 2019. gada 14. februāra tiesas sēdē un sniedza mutvārdu apsvērumus.

Vērtējums

Ievada piezīmes

19. Muitas kodeksa III sadaļā ir noteikti trīs faktori, kas attiecas uz precēm (tarifa klasifikācija, izcelsme un vērtība) un kas ir tādu pasākumu kā ievedmuita pamatā. Šajā gadījumā muitas iestādes, pamatojoties uz Muitas kodeksa 78. panta 1. punktu, pārskatīja konkrēto preču tarifa klasifikāciju un mainīja nomaksājamo nodokļu likmi no nulles likmes uz 13,9 %. Šis pārklasificēšanas lēmums pamatlietā netiek apstrīdēts.

20. Vienīgais apstrīdētais faktors ir vērtība, kas piešķirama konkrētajām precēm.

Par pirmo jautājumu

21. Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Muitas kodeksa 78. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja deklarētājs muitas deklarācijā ir norādījis cenu, kas norāda Savienībā ievesto preču vērtību, tas var izvēlēties mainīt šo ierakstu, aizstājot to ar zemāku, vienlīdz likumīgu darījuma cenu par attiecīgajām precēm.

22. *CEVA Freight* apgalvo, ka, pirmoreiz iesniedzot muitas deklarāciju par attiecīgo preču vērtību, tā uzskatīja, ka vērtība ir nesvarīga. Tas tā bija tādēļ, ka sabiedrība uzskatīja, ka saskaņā ar attiecīgo tarifa klasifikāciju tiek piemērota nodokļa nulles likme. Tā apgalvo, ka iesniedzējtiesas pirmais jautājums ir jāpārformulē tā, lai ņemtu vērā šo faktoru. Manuprāt, ņemot vērā iesniedzējtiesas sniegtos paskaidrojumus par lietas apstākļiem savā lēmumā par prejudiciāla jautājuma uzdošanu, šī nostāja jau ir ļoti skaidra pateikta. Tādējādi uzskatu, ka pirmo jautājumu pārformulēt nav nepieciešams.

23. *CEVA Freight* apgalvo, ka, pamatojoties uz Muitas kodeksa 78. pantu, tai vajadzētu atļaut grozīt muitas deklarāciju.

24. Nīderlande un Komisija pauž pretēju viedokli. Tiklīdz preces ir laistas apgrozībā, muitas deklarāciju var grozīt tikai tad, ja ir piemērojams Muitas kodeksa 78. pants. Lai varētu atsaukties uz šo tiesību normu, deklarētājam ir jāpierāda, ka muitas iestādes ir rīkojušās, pamatojoties uz nepareizu vai nepilnīgu informāciju. Nav jāņem vērā tas, vai šāda pārskatīšana būtu labvēlīga deklarētājam.

25. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesiskā regulējuma mērķis attiecībā uz muitas novērtējumu ir izveidot taisnīgu, vienotu un neitrālu sistēmu, kas izslēdz patvaļīgu vai fiktīvu muitas vērtību izmantošanu. Tādējādi muitas vērtībai ir jāatspoguļo importētās preces reālā ekonomiskā vērtība un līdz ar to jāņem vērā visi šīs preces elementi, kam ir ekonomiskā vērtība [10].

26. Muitas kodeksa 29. pantā ievestu preču "muitas vērtība" bija definēta kā "darījuma vērtība", proti, cena, kas samaksāta vai maksājama par precēm, pārdodot tās izvešanai uz Savienības muitas teritoriju, vajadzības gadījumā to koriģējot saskaņā ar attiecīgajiem Muitas kodeksa noteikumiem [11]. No 29. panta 1. punkta izriet, ka muitas vērtība attiecas tikai uz precēm, kas pārdotas izvešanai uz Savienības muitas teritoriju. Līdz ar to pārdošanas brīdī ir jāvienojas, ka attiecīgās preces, kuru izcelsme ir trešajā valstī, tiks ievestas Savienības muitas teritorijā [12].

27. Saskaņā ar Īstenošanas regulas 147. panta 1. punktu, ja pirms muitas vajadzībām veiktās vērtēšanas ir notikušas vairākas preču pārdošanas, preču cenas saistībā ar pārdošanu, ko veic pēc izvešanas, bet pirms laišanas brīvā apgrozībā Savienībā, var tikt ņemtas vērā, lai noteiktu "darījuma vērtību" Muitas kodeksa 29. panta 1. punkta izpratnē [13]. Attiecīgi importētājs var izvēlēties vienu no cenām, par kurām panākta vienošanās attiecībā uz katru pārdošanas gadījumu, un tā jāņem par pamatu, lai noteiktu attiecīgo preču muitas vērtību, ar nosacījumu, ka ir iespējams muitas dienestiem iesniegt visus vajadzīgos dokumentus, kas attiecas uz izvēlēto cenu [14].

28. Šajā gadījumā nav strīda par to, ka *CEVA Freight* muitas deklarācijās norādītā vērtība, kas bija par pamatu muitas iestādes pārskatītajam novērtējumam, atbilst preču "darījuma vērtības" definīcijai Muitas kodeksa 29. panta un Īstenošanas regulas 147. panta 1. punkta izpratnē. Tāpat ir taisnība, ka pārskatītā zemākā vērtība, kas, pēc *CEVA Freight* ieskatiem, muitas iestādēm būtu jāņem vērā, lai aprēķinātu maksājamos nodokļus, arī atbilst minētajās normās iekļautajai definīcijai. Turklāt nav strīda par to, ka *CEVA Freight* nebūtu bijis skaidrs, kā interpretēt Muitas kodeksa 29. pantu un Īstenošanas regulas 147. panta 1. punktu, jo tai bija zināms, ka saskaņā ar šiem noteikumiem tā varēja muitas deklarācijās izmantot vai nu mediju atskaņotāju cenas Savienības tirgū, vai zemākās cenas Āzijā.

29. Saskaņā ar Muitas kodeksa 62. un 76. pantu muitas deklarācijā jāiekļauj visi dati, kas nepieciešami tās muitas procedūras īstenošanai, kurai preces ir deklarētas [15]. Vispārējā nostāja (ietverta Muitas kodeksa 65. panta c) punktā) bija tāda, ka deklarētāji nevar grozīt muitas deklarācijā norādītos datus pēc tam, kad preces ir laistas brīvā apgrozībā. Šī nostāja mainījās, kad 1994. gada 1. janvārī spēkā stājās 1992. gada Muitas kodekss [16]. Pēc tam saskaņā ar 78. pantu muitas iestādes pēc sava ieskata vai pēc deklarētāja lūguma varēja grozīt muitas deklarāciju arī pēc preču izlaišanas. Veicot pārskatīšanu saskaņā ar 78. pantu, muitas iestādes var izmantot tikai to informāciju, kas iesniegta muitas deklarācijā vai ir tai pievienota [17].

30. Muitas kodeksa 78. pantā nekas nav teikts par to, vai tādos apstākļos kā pamatlietā aplūkotie deklarētājs var mainīt muitas deklarācijās ievadīto preču vērtību uz zemāku darījuma cenu. *CEVA Freight* lietā izvirzītais jaunais tiesību jautājums attiecas uz muitas iestāžu rīcības brīvības apmēru attiecībā uz muitas deklarāciju pārskatīšanu. Saskaņā ar 78. panta 3. punktu šī rīcības brīvība ir jāīsteno, ja pēc atkārtotas pārskatīšanas (vai pārbaudes) atklājas, ka attiecīgās muitas procedūras

10 Spriedums, 2013. gada 12. decembris, *Christodoulou* u.c., C-116/12, EU:C:2013:825, 34.–36. punkts un tajos minētā judikatūra.

11 Skat. 3. zemsvītras piezīmi.

12 Spriedums, 2008. gada 28. februāris, *Carboni e derivati*, C-263/06, EU:C:2008:128, 28. punkts un tajā minētā judikatūra.

13 Spriedums, 2008. gada 28. februāris, *Carboni e derivati*, C-263/06, EU:C:2008:128, 29. un 30. punkts un tajos minētā judikatūra. Šī judikatūra ietver *Unifert* lietu (spriedums, 1990. gada 6. jūnijs, C-11/89, EU:C:1990:237), kas tomēr attiecās uz normām, ar kurām reglamentēja ievestu preču muitas vērtības noteikšanu (Padomes Regulas (EEK) Nr. 1224/80 (1980. gada 28. maijs) par preču novērtēšanu muitas nolūkos (OV 1980, L 134, 1. lpp.) 3. pants, kas bija spēkā *pirms* Muitas kodeksa 78. panta.

14 Spriedums, 2008. gada 28. februāris, *Carboni e derivati*, C-263/06, EU:C:2008:128, 31. punkts un tajā minētā judikatūra.

15 Deklarācijai pievieno visus nepieciešamos apliecinošos dokumentus (Muitas kodeksa 62. panta 2. punkts).

16 Skatīt 5. zemsvītras piezīmi un spriedumu, 2005. gada 20. oktobris, *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, 62. punkts.

17 Spriedums, 2015. gada 10. decembris, Veloserviss, C-427/14, EU:C:2015:803, 22. punkts un tajā minētā judikatūra.

noteikumi ir tikuši piemēroti, pamatojoties uz nepatiesu vai nepilnīgu informāciju, proti, ja ir pieļautas būtiskas kļūdas vai noklusējums, vai arī kļūdas piemērojamo tiesību normu interpretācijā. Ja tas tā ir, saskaņā ar Muitas kodeksa 78. panta 3. punktu muitas dienestiem, ņemot vērā tiem pieejamo jauno informāciju, ir jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai stāvokli izlabotu [18]. Mērķis ir panākt pareizu muitas nodokļu iekasēšanu, nevis maksimāli palielināt ieņēmumus.

31. Vai *CEVA Freight* vēlme pārskatīt lēmumu ir saderīga ar tiem mērķiem, kādi Savienības tiesību aktiem muitas jomā ir attiecībā uz vērtības noteikšanu?

32. Uzskatu, ka tā ir.

33. Pirmkārt, pamatlieta attiecas uz muitas iestāžu apelācijas sūdzību par *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa) nolēmumu. Pārsūdzētajā spriedumā šī tiesa konstatēja, ka *CEVA Freight* izvēlētā mediju atskaņotāju cena, kas ievadīta muitas deklarācijās muitas vērtējuma vajadzībām, nav nošķirama no kļūdas saistībā ar šo preču muitas tarifa klasifikāciju [19]. Tas liek domāt, ka sākotnējā kļūda attiecībā uz konkrēto preču tarifa klasifikāciju ir nešķirami saistīta ar vērtību, kādu *CEVA Freight* piešķīra mediju atskaņotājiem. Tiesas sēdē tika atzīts, ka gadījumos, kad tarifa klasifikācija radīja nodokļa nulles likmi, importēto preču muitas vērtība nebija būtiska. Tomēr, ja tarifa klasifikācija rada saistības maksāt muitas nodokli 13,9 % apmērā, šie faktori (cena un muitas vērtība) kļuva ļoti svarīgi. Tas, ka netiek ņemtas vērā apstākļu izmaiņas pēc muitas iestāžu veiktās tarifa klasifikācijas pārskatīšanas, liegtu *CEVA Freight* ievadīt apsvērto, nevis brīvi noteikto vērtību attiecībā uz konkrētajām precēm. Tādējādi es uzskatu sākotnējo tarifa klasificēšanas kļūdu un konkrēto preču vērtējumu par nedalāmu veselumu. Izvērtēt katru soli atsevišķi būtu mākslīgi un pretrunā mērķim atspoguļot faktisko situāciju, kādu Muitas kodekss tiecas iedibināt attiecībā uz vērtēšanu [20].

34. Otrkārt, atļaut piedāvāto pārskatīšanu, manuprāt, ir godīgi, ciktāl tiek ņemta vērā reālā situācija, proti, ka piemērojamā tarifa klasifikācija ir nesaraujami saistīta ar cenu, kuru *CEVA Freight* izvēlējās un ievadīja attiecīgo preču muitas deklarācijā. Treškārt, pārskatīšana nav pretrunā viendabīgumam un sistēmas neitralitātei, kamēr vien *nodokļi ir jāsamaksā* (tikai mazākā mērā).

35. Ceturtkārt, iesniedzējtiesa lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu uzsver, ka zemākā cena, ar kuru *CEVA Freight* vēlējās aizstāt deklarēto cenu, ir pārbaudāma, atsaucoties uz attiecīgajiem dokumentiem, un tāpēc to nevar uzskatīt par tādu, kas rada fiktīvu muitas vērtību.

36. Piektkārt, Tiesa ir nospriedusi, ka Muitas kodeksa 78. panta tekstā nav iekļauts ierobežojums nedz attiecībā uz muitas dienestu iespēju pārskatīt vai veikt pēcmuitošanas pārbaudi 78. panta 1. punkta (vai 78. panta 2. punkta) izpratnē, nedz arī attiecībā uz to veiktajiem pasākumiem, kas vajadzīgi, lai stāvokli izlabotu atbilstoši 78. panta 3. punktam [21]. Gan pats Muitas kodeksa mērķis, "ciktāl tostarp atbilstoši tā 5. apsvērumam tas ir paredzēts, lai nodrošinātu tajā paredzēto nodokļu pareizu piemērošanu [..], gan minētā kodeksa 78. panta īpašā loģika – pielāgot muitas procedūru patiesajai situācijai, izlabojot formālas kļūdas vai trūkumus, kā arī kļūdas piemērojamo tiesību interpretācijā [..] – liecina pret šādu šā panta interpretāciju, kas ļauj vispārīgi izslēgt to, ka muitas dienesti veic muitas deklarāciju pārskatīšanu vai citas pēcmuitošanas pārbaudes, lai vajadzības gadījumā izlabotu stāvokli" [22]. Turklāt no pastāvīgās judikatūras izriet, ka minētajiem dienestiem, tostarp, lai efektīvi sasniegtu šos mērķus, ir

18 Spriedums, 2015. gada 10. decembris, Veloserviss, C-427/14, EU:C:2015:803, 24. punkts un tajā minētā judikatūra.

19 Skatīt lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu 3.1. punktu.

20 Skat. šo secinājumu 25. punktu.

21 Spriedums, 2015. gada 10. decembris, Veloserviss, C-427/14, EU:C:2015:803, 25. punkts.

22 Spriedums, 2015. gada 10. decembris, Veloserviss, C-427/14, EU:C:2015:803, 26. punkts un tajā minētā judikatūra.

plaša novērtējuma brīvība pārskatīšanas un pēcmuitošanas pārbaužu veikšanā [23]. Tādējādi, Muitas kodeksa 78. panta 3. punkts ir jāinterpretē tā, ka vispārīgi tas ļauj muitas dienestiem tiem uzlikto pienākumu ietvaros atkārtoti izskatīt muitas deklarāciju vai veikt tās pēcmuitošanas pārbaudi un stāvokļa izlabošanai noteikt jaunu muitas parādu [24].

37. Manuprāt, no šīs judikatūras izriet, ka muitas iestādēm ir plaša rīcības brīvība saistībā ar deklarāciju pārskatīšanu pēc tam, kad attiecīgās preces ir izlaistas. Tā kā sākotnējā tarifa klasificēšanas kļūda un vērtība, kuru *CEVA Freight* piešķīra mediju atskaņotājiem, ir nesaraujami saistītas, es uzskatu, ka uz šo kļūdu attiecas frāze "nepatiesa vai nepilnīga informācija" Muitas kodeksa 78. panta 3. punkta izpratnē. Šie vārdi ir tikuši interpretēti tādējādi, ka tie ietver tehniskas kļūdas vai trūkumus, kā arī kļūdas piemērojamo tiesību normu interpretācijā [25]. Sākotnējo kļūdu tarifa klasifikācijā var pielīdzināt tehniskai kļūdai.

38. Visbeidzot, Komisija ir paudusi bažas, skaidrojot, ka Muitas kodeksa 78. pants neparedz sniegt deklarētājiem iespēju pieprasīt pārskatīšanu, lai izvēlētos iesniegt informāciju, kas tos nostāda labvēlīgākā situācijā. Manuprāt, šādas bažas varētu būt pamatotas, ja deklarētājiem tiktu piešķirta tāda vispārēja un plaša rīcības brīvība.

39. Tomēr *CEVA Freight* gadījumā apstākļi ir daudz niansētāki nekā vienkārša vēlme izvēlēties izdevīgāku vērtību muitas deklarācijā.

40. Šajā ziņā iesniedzējtiesa vēlas skaidrojumu saistībā ar Tiesas spriedumu *Overland Footwear* [26]. No vienas puses, spriedumā norādīts, ka pārskatīšana saskaņā ar Muitas kodeksa 78. pantu nav iespējama, ja vien nepastāv tehniskas kļūdas vai trūkumi, kā arī kļūdas piemērojamo tiesību interpretācijā. No otras puses, Tiesa atzīmēja, ka kļūdas sakarā ar netīšu bezdarbību nevar uzskatīt par savas izvēles izdarīšanu, kas pēc definīcijas ir brīvprātīga. Iesniedzējtiesa uzskata, ka formulējums "netīša bezdarbība" būtu jāinterpretē plaši un tādējādi tas varētu ietvert arī pamatlietā iekļauto *CEVA Freight* situāciju.

41. Minētajā lietā uzņēmums (*Overland*) iegādājās preces (galvenokārt apavus), kas ražotas ārpus Savienības, un vēlāk tās ieveda un izplatīja dalībvalstu teritorijā. Savas darbības gaitā *Overland* izmantoja iepirkumu aģenta pakalpojumus Tālajos Austrumos un tam maksāja iepirkuma komisiju. Šī komisija tika iemaksāta ražotājam, kurš to nodeva aģentam. Sākotnēji *Overland* ietvēra iepirkumu aģenta komisiju (kas nebija norādīta atsevišķi) ievešanas deklarācijās. Tādējādi par komisiju tika aprēķināts un samaksāts ievedmuitas nodoklis. Pēc tam ar muitas dienestu piekrišanu *Overland* muitas deklarācijās uzrādīja iepirkuma komisiju un preču pārdošanas cenu atsevišķi. Sākot no šā brīža, muitas iestādes neiekasēja ievedmuitas nodokļus par summu, kas norādīta kā iepirkuma komisija. *Overland* tad vēlējās pārskatīt agrākās muitas deklarācijas un saņemt proporcionālu atmaksu par samaksātajiem nodokļiem, pamatojoties uz to, ka daļa no katrā ievešanas deklarācijā norādītās vērtības attiecās uz iepirkuma komisiju, par kuru nodoklis nav jāmaksā.

42. Tiesa spriedumā noraidīja argumentus, ka 78. panta 3. punktu piemēro tikai ierobežotos gadījumos, piemēram, kad kļūdaini izvēlēta konkrēto preču klasifikācija. Tā noraidīja arī argumentus, ka iepirkuma komisijas nenorādīšana deklarācijā ir *Overland* izvēle un uzņēmums nav pieļāvis kļūdu. To darot, Tiesa norādīja, "[..] gadījumos, kad pastāv iespēja pēc deklarētāja lūguma veikt vēlāku muitas deklarācijas pārskatīšanu, nevar novest pie tā, ka likumīgi *iekasētie* nodokļi sakarā ar vienkāršiem pierādījumus

23 Spriedums, 2015. gada 10. decembris, Veloserviss, C-427/14, EU:C:2015:803, 27. punkts un tajā minētā judikatūra.

24 Spriedums, 2017. gada 12. oktobris, *Tigers*, C-156/16, EU:C:2017:754, 29.–31. punkts.

25 Spriedums, 2005. gada 20. oktobris, *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, 63. punkts.

26 Spriedums, 2005. gada 20. oktobris, C-468/03, EU:C:2005:624.

reglamentējošiem noteikumiem vēlāk tiek pielīdzināti pēc likuma *maksājamiem* nodokļiem, [..] neskatoties uz pietiekamu pierādījumu iesniegšanu. Visbeidzot ir jāsecina, ka jebkurā gadījumā kļūdu sakarā ar netīšu [bezdarbību] nevar uzskatīt par izvēles izdarīšanu, kas pēc definīcijas ir brīvprātīga" [27].

43. Kaut arī Tiesas spriedums *Overland Footwear* [28], protams, ir pamācošs, man šķiet, ka izskatāmā lieta ir atšķirīga. Šajā gadījumā bija sākotnējā kļūda attiecībā uz attiecīgo preču tarifa klasifikāciju. Sākotnējās kļūdas dēļ attiecīgajā muitas deklarācijā tika ievadīta konkrēta vērtība. Tarifa klasifikācijas kļūda tika vēlāk pārskatīta un labota. Tas ļoti atšķiras no apstākļiem lietā *Overland Footwear*. Izskatāmā lieta atšķiras arī no situācijas, kurā deklarētājs brīvi izvēlas no vairākām dažādām vērtībām un pēc tam prasa pārskatīšanu tikai tādēļ, ka ir pārdomājis. Izskatāmajā lietā sākotnējā tarifa klasificēšanas kļūda un tās rezultātā norādītā vērtība ir vienas monētas divas puses.

44. Tādējādi es secinu, ka gadījumā, ja preces muitošanas vajadzībām ir kļūdaini klasificētas neatbilstošā tarifa apakšpozīcijā, kas rada muitas nodokļa nulles likmi, un, pamatojoties uz šo kļūdu, deklarētājs izvēlas cenu (vairāku secīgu pārdošanu gadījumā) ar mērķi sniegt šo preču vērtējumu, saskaņā ar Muitas kodeksa 29. pantu un Īstenošanas regulas 147. panta 1. punktu muitas dienesti pēc konkrēto preču izlaišanas var pēc deklarētāja lūguma grozīt muitas deklarāciju, lai deklarētājs varētu aizstāt ar apsvērto vērtību, ar nosacījumu, ka šī novērtēšana atbilst arī Muitas kodeksa prasībām.

Par otro jautājumu

45. Saskaņā ar Muitas kodeksa 221. panta 1. punktu muitas iestādēm ir pienākums paziņot parādniekam nodokļa summu, kas jāsamaksā, tiklīdz tā ir iegrāmatota. Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa jautā, vai paziņošanas brīža noteikšana ir Savienības vai valsts tiesību jautājums. Ja paziņošanas brīža noteikšana ir Savienības tiesību jautājums, iesniedzējtiesa arī vēlas noskaidrot, vai paziņojumam jābūt *saņemtam* trīs gadu laikā pēc tam, kad ir radies muitas parāds, vai arī pietiek ar to, ka, piemērojot 221. panta 3. punktu, tiek pierādīts, ka paziņojums tika *nosūtīts* parādniekam minētajā laika posmā.

46. Vispirms ir jāpatur prātā, ka muitas parāds rodas brīdī, kad tiek pieņemta muitas deklarācija (Muitas kodeksa 201. panta 2. punkts). Izskatāmajā lietā apstrīdētās deklarācijas tika iesniegtas dažādos laikos laikposmā no 2010. gada 1. marta līdz 2010. gada 31. oktobrim. Iesniedzējtiesa norāda, ka jautājums par to, vai atsevišķiem muitas parādiem iestājas noilgums, attiecas tikai uz tiem parādiem, kas radušies pirms 2010. gada 4. marta.

47. *CEVA Freight* un Spānijas valdība uzskata, ka termiņa beigu noteikšana ir Savienības tiesību jautājums. Nīderlande un Komisija uzskata, ka saskaņā ar Muitas kodeksu šo noteikšanu reglamentē valstu procesuālie noteikumi.

48. Es piekrītu Nīderlandes un Komisijas pārstāvjiem.

49. 221. panta 3. punkta pirmajā teikumā ir ietverts termiņa noteikums: "Paziņošana parādniekam nav vajadzīga pēc triju gadu termiņa izbeigšanās, skaitot no muitas parāda rašanās dienas." [29] Nekas teksta formulējumā neliecina, ka tā brīža noteikšana, kad ir notikusi paziņošana muitas nodokļa parādniekam, ir Savienības tiesību jautājums.

27 Spriedums, 2005. gada 20. oktobris, *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, 68. un 69. punkts (mans izcēlums).

28 Spriedums, 2005. gada 20. oktobris, C-468/03, EU:C:2005:624.

29 Skat. arī spriedumu, 2010. gada 17. jūnijs, *Agra*, C-75/09, EU:C:2010:352, 30. punkts, un skat. šo secinājumu 9. punktu.

50. Šīs tiesību normas izstrādāšanas vēsture liecina, ka likumdevēja mērķis bija ieviest zināmu konsekvenci un viendabīgumu attiecībā uz muitas parāda summas piedziņu. Pirms Muitas kodeksa stāšanās spēkā šādus jautājumus reglamentēja Regula Nr. 1697/79 [30], kopā ar Regulu Nr. 1854/89 [31]. Regula Nr. 1697/79 tika pieņemta, lai aizstātu spēkā esošos valsts noteikumus ar jauniem Kopienas tiesību aktiem [32]. Regulas otrajā apsvērumā ir noteikts, ka muitas nodokļu pēcmuitošanas piedziņa zināmā mērā apdraud drošību, ko parādnieks ir tiesīgs sagaidīt no administratīvajiem aktiem, kuri rada finansiālas sekas. Tādēļ tika uzskatīts, ka ir lietderīgi noteikt trīs gadu termiņu, kuram izbeidzoties, muitas nodokļu noteikšana ir uzskatāma par galīgu, tādējādi ierobežojot muitas iestāžu nākotnes rīcības iespējas. Citi mērķi saistībā ar šāda termiņa ieviešanu nav piefiksēti. Konkrētāk, likumdevējs nav sniedzis nekādus nosacījumus attiecībā uz laiku un veidu, kādā šāds paziņojums ir jāveic. 1992. gada Muitas kodeksa 221. panta formulējums ir līdzīgs Regulas Nr. 1697/79 2. panta formulējumam.

51. Tālab, manuprāt, īstenojot Muitas kodeksa 221. pantu, dalībvalstīm jārīkojas saskaņā ar valsts tiesību procesuālajām un materiālo tiesību normām, jo tolaik Savienības tiesībās nebija ietverti kopēji noteikumi, kas reglamentētu brīdi, kad šīs tiesību normas izpratnē tiek veikta paziņošana [33].

52. *CEVA Freight* un Spānijas valdība uzskata, ka tomēr ir jāņem vērā plašāks muitas iestāžu un uzņēmēju darbības konteksts. Tās vērš uzmanību uz Muitas kodeksa pašreizējo redakciju [34], kas tagad nosaka, ka visa informācijas apmaiņa starp muitas dienestiem un uzņēmējiem, piemēram, deklarācijas, iesniegumi vai lēmumi, ir jāiesniedz, izmantojot elektroniskas datu apstrādes metodes (6. panta 1. punkts). Gan *CEVA Freight*, gan Spānijas valdība apgalvo, ka 2013. gada Muitas kodekss jāizmanto kā palīglīdzeklis, interpretējot tā priekšteci, 1992. gada Muitas kodeksu.

53. Šajā apgalvojumā nav ņemts vērā vienkāršais apstāklis, ka 2013. gada Muitas kodeksa un 1992. gada Muitas kodeksa likumdošanas konteksts nav viens un tas pats. 2008. gadā Muitas kodekss tika būtiski pārskatīts, lai pielāgotu to jaunajai elektroniskajai videi muitā un tirdzniecībā, un šim nolūkam tika pārskatīti noteikumi [35]. Tādējādi nav iespējams izdarīt secinājumus no 2013. gada Muitas kodeksa esošā satura, lai interpretētu 1992. gada Muitas kodeksa 221. panta 3. punktu.

54. Tādējādi es uzskatu, ka saskaņā ar šo tiesību normu brīdis, kad tiek paziņots parādniekam, ir jānosaka atbilstoši valsts procesuālajām tiesību normām. Uz to attiecas klasiskie ierobežojumi, kas noteikti Savienības tiesību aktos, proti, tas, ka valsts tiesībās paredzētie noteikumi un procedūras nedrīkst padarīt muitas parāda summas piedzīšanu faktiski neiespējamu vai pārmērīgi grūtu un ka šādi valsts tiesību noteikumi ir jāpiemēro nediskriminējošā veidā salīdzinājumā ar līdzvērtīgām procedūrām, kurās paredzēts saskaņā ar valsts tiesībām izlemt līdzīgas domstarpības [36].

55. Ņemot vērā manu atbildi uz otrā prejudiciālā jautājuma pirmo daļu, šī jautājuma otro daļu izskatīt nav vajadzības. Kārtības labad piebildīšu, ka, ja Tiesa nepiekristu manam skatījumam uz otrā prejudiciālā jautājuma pirmo daļu un izvēlētos vienotu Savienības mēroga interpretāciju, es uzskatu, ka 221. panta 3. punkta formulējums liecina, ka muitas iestādēm ir *jāsūta* parādniekam paziņojums pirms trīs gadu termiņa beigām, jo šī norma attiecas uz muitas iestāžu darbībām, nevis uz laiku, kad parādnieks ir saņēmis paziņojumu.

30 Padomes Regula (EEK) Nr. 1697/79 (1979. gada 24. jūlijs) par to ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu vēlāku piedziņu, kuri nav prasīti no personas, kas atbild par to samaksu, par precēm, kas deklarētas atbilstoši muitas sistēmai, kas ietver pienākumu maksāt šādus nodokļus (OV 1979, L 197, 1. lpp.).

31 Padomes Regula (EEK) Nr. 1854/89 (1989. gada 14. jūnijs) par muitas parāda rezultātā radušos ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu summu iegrāmatošanu un maksāšanas noteikumiem (OV 1989, L 186, 1. lpp.)

32 Spriedums, 2006. gada 23. februāris, *Molenbergnatie*, C-201/04, EU:C:2006:136, 32. punkts.

33 Pēc analoģijas skat. spriedumu, 2006. gada 23. februāris, *Molenbergnatie*, C-201/04, EU:C:2006:136, 52. un 53. punkts.

34 Skat. šo secinājumu 2. zemsvītras piezīmi.

35 Skat. paskaidrojuma rakstu Komisijas priekšlikumam Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, COM (2012) 64, 2. lpp.

36 Spriedums, 2007. gada 21. jūnijs, *ROM–projecten*, C-158/06, EU:C:2007:370, 23. punkts un tajā minētā judikatūra.

Secinājumi

56. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, es ierosinu Tiesai uz *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem atbildēt šādi:

1) Ja preces ir kļūdaini klasificētas muitas vajadzībām tarifa apakšpozīcijā, kas rada muitas nodokļa nulles likmi, un, pamatojoties uz to, deklarētājs izvēlas cenu (vairāku secīgu pārdošanu gadījumā), lai nodrošinātu šo preču vērtēšanu saskaņā ar 29. pantu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi un 147. panta 1. punktu Komisijas Regulā (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92, muitas dienesti pēc konkrēto preču izlaišanas var pēc deklarētāja lūguma grozīt muitas deklarāciju, lai deklarētājs varētu aizstāt ar apsvērto vērtību, ar nosacījumu, ka šī novērtēšana atbilst arī Regulas Nr. 2913/92 prasībām.

2) Jautājums, kad notiek paziņošana parādniekam Regulas Nr. 2913/92 221. panta 3. punkta izpratnē, ir jāizlemj atbilstoši valsts procesuālo tiesību normām. Uz to attiecas Savienības tiesību aktos noteiktie ierobežojumi, proti, tas, ka valsts tiesībās paredzētie noteikumi un procedūras nedrīkst padarīt muitas parāda summas piedzīšanu faktiski neiespējamu vai pārmērīgi grūtu un ka šādi valsts tiesību noteikumi ir jāpiemēro nediskriminējošā veidā salīdzinājumā ar līdzvērtīgām procedūrām, kurās paredzēts saskaņā ar valsts tiesībām izlemt līdzīgas domstarpības.